

יבמות מט

איזהו ממזר?	מיתת ב"ד	כרת	לאוין דשאר	לאוין דלאו דשאר (חוץ מלאוין דאיסורי כהונה)	עשין
רבי ישבב	ממזר	ממזר	ממזר	ממזר	ממזר
רבי עקיבא	ממזר	ממזר	ממזר	ממזר	
מתני'	ממזר	ממזר	ממזר	ממזר	
שמעון התימני (חכמים במתני' מד.)	ממזר	ממזר	ממזר		
ר' יהושע	ממזר				

א לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: ב לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה': *
 ג לא יבא ממזר בקהל ה' גם דור עשירי לא יבא לו בקהל ה':

רבי עקיבא ור' יהודה (האוסר אנוסת אביו): כנף שראה אביו - היינו אנוסת אביו
 שמעון התימני וחכמים (המתירים אנוסת אביו): כנף הראוי לאביו - היינו שומרת יבם של אביו

* וא"ת והא מפסיק קרא דלא יבא פצוע דכא בינתים? וי"ל דכיון דלאו בני בנינים נינהו, ולא שייך מינייהו ממזר, לא חשיב הפסק. (תוד"ה וכתוב)

הבא על אחת מכל העריות האמורות בתורה: במזיד חייב כרת, ואם היו שוגגין חייבין חטאת. ויש שהוא במיתת בית דין יתר על הכרת השוה בכולן. (רמב"ם הלכות איסורי ביאה פ"א, ה"א)

הלכות איסורי ביאה יש בכללן שבע ושלושים מצוות:

שלא לבוא על האם - שלא לבוא על אשת אב - שלא לבעול אחות - שלא לבעול בת אב - שלא לבעול בת הבן - שלא לבעול בת - שלא לבעול בת הבת - שלא לישא אשה ובתה - שלא לישא אשה ובת בנה - שלא לישא אשה ובת בתה - שלא לבעול אחות אב - שלא לבעול אחות אם - שלא לבעול אשת אחי האב - שלא לבעול אשת הבן - שלא לבעול אשת אח (חוץ מיבום) - שלא לבעול אחות אשתו (בחייה) - שלא לשכב עם בהמה - שלא תביא בהמה עליה - שלא לשכב עם זכר - שלא לגלות ערות אב - שלא לגלות ערות אחי האב - שלא לבעול אשת איש - שלא לבעול נידה - שלא להתחתן בגוים - שלא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה' - שלא להרחיק דור שלישי מצרי מלבוא בקהל - שלא להרחיק דור שלישי אדומי מלבוא בקהל - שלא יבוא ממזר בקהל - שלא יבוא סריס בקהל - שלא לסרס זכר, אפילו בהמה חיה ועוף - שלא ישא כהן גדול אלמנה - שלא יבעול כהן גדול אלמנה, אפילו בלא נישואין - שישא כהן גדול בתולה בנערותה - שלא ישא כהן גרושה - שלא ישא זונה - שלא ישא חללה - שלא יקרב אדם לאחת מכל העריות, ואף על פי שלא בעל.

לקח		חמור			
עשין	לאוין - איסורי קדושה	כרת	חנק	שריפה	סקילה
מצרי (דור א-ב) אדומי (דור א-ב) בעולה לכהן גדול צרות יבמה לאחין (לר' יוחנן, יא.) וליבם (לריש לקיש: חלוצה לאחין, צרות חלוצה, וצרות יבמה חוזרין לאיסור אשת-אח שהיא בכרת)	אלמנה לכהן גדול גרושה, זונה או חללה לכהן ממזרת לבן ישראל בת ישראל לממזר בת ישראל לעמוני ומואבי פצוע דכא כרות שפכה גרושתו אחר שנשאת לאחר יבמה שנשאת לזר (בלי חליצה/יבם) נכרים או נכריות דרך אישות שפחה חרופה (והוא חייב קרבן אשם) חלוצה לאחין (לר' יוחנן) ולהחולץ צרות חלוצה (לר' יוחנן, יז.)	כל השאר	אשת איש (חוץ מבת כהן שהיא בשריפה ובועלה בחנק, ונערה המאורסה שהם בסקילה)	בת אשתו בחייה* בת בתה של אשתו בחייה* בת בנה של אשתו בחייה* אם אשתו (חמותו) בחייה* אם אמה (אם חמותו) בחייה* אם אביה (אם חמיו) בחייה* בתו בת בתו בת בנו אשת-איש בת כהן *לאחר מיתת אשתו הריהו בכרת	אמו אשת אביו אשת בנו (כלתו) זכר בהמה נערה המאורסה

איסורי שניות מדברי סופרים

אם אמו (אין לה הפסק למעלה) - אם אבי אמו - אם אביו (אין לה הפסק למעלה) - אם אבי אביו - אשת אבי אביו (אין לה הפסק למעלה) - אשת אבי אמו - אשת אחי האב מן האם - אשת אחי האם בין מן האם בין מן האב - כלת בנו (אין לה הפסק למטה) - כלת בתו - בת בת בנו - בת בן בנו - בת בת בתו - בת בן בתו - בת בן אשתו - בת בת אשתו - אם אב אשתו - אם אב אשתו - אם אב אשתו - אם אשתו - אם אב אשתו - אם אשתו - החלוצה ה"ה כגרושה ואסורה לכהן - הנתינים ה"ה כממזרים - נכרים או נכריות דרך זנות

